

Vișoiu Dariana Andreea

Clasa a XI-a G

Colegiul Național „Dinicu Golescu” - Câmpulung,
județul Argeș

profesor îndrumător: Lovin Anca Daniela

Dreptul la fericire...

Pe vremea când cutia Pandorei nu fusese încă deschisă, un comerciant grec oarecare și-a trimis fiul la cel mai înțelept om de pe pământ ca să-și înțeleagă menirea. Ajuns la palatul Înțeleptului, acesta nu l-a primit fiind foarte ocupat dar i-a sugerat tânărului să facă o plimbare prin încăperi. Novicele s-a conformat însă, după câțiva pași, Înțeleptul l-a întors din drum și i-a spus:

- Băiete, cât mergi, poartă această linguriță în care am pus cinci picături din băutura zeilor. Ai grijă să nu le verși!

Tânărul a început să urce și să coboare scările palatului și să cutriere încăperile cu ochii ațintiti mereu spre linguriță. După un timp, Înțeleptul îl chemă la el și îi zise:

- Ai văzut statuetele din salon, pergamentele din bibliotecă și minunatele hărți astronomice?

Rușinat, băiatul mărturisi că nu fusese atent la aceste detalii fiindcă nu se uitase decât la linguriță și la picăturile din ea. Atunci, Înțeleptul îl mai trimise încă o dată să admire frumusețile din palat. Băiatul luă lingurița și porni în căutarea obiectelor pe care, la întoarcere, i le descrie în amănunt Înțeleptului.

- Dar unde sunt cele cinci picături din linguriță pe care ți le-am încredințat?

Privind lingurița, tânărul văzuse că vărsase băutura din ea.

- Iată singurul lucru pe care trebuie să-l știi

ca să-ți înțelegi menirea: Taina Fericirii, căci despre ea vorbim, stă în a privi toate minunile lumii fără să-ți scape picăturile din linguriță. Cele cinci picături din băutura zeilor erau cele cinci valori pe care oamenii le-au primit de la nemuritori spre a căpăta veșnicia : BINE, FRUMOS, ADEVĂR, TOLERANȚĂ, IMPLICARE. Acum le-ai pierdut... Destinul tău va fi să le cauți, iar atunci când le vei găsi, să le spui tuturor să le păstreze în suflet. Acum du-te și, dacă în drumul tău n-ai să le întâlnești, fii sigur că într-o zi vor ieși în calea celor care au avut îndrăzneala să creadă cu adevărat în ele.

Generația mea poartă pe ai săi umeri tatuați valorile zeilor. Suntem o întruchipare modernă a tânărului venit să-și caute menirea, atent să nu verse cele cinci picături din linguriță, ființe cărora li s-a dat voință proprie în mâinile parfumate de mirosul libertății. Asaltați din toate părțile de forțe infinit mai tari decât ale noastre, noi râdem spre soare. Uneori, suntem înfrânți, însă continuăm să ne ascuțim lăncile și să atacăm. Nu numai că nu ne dăm învinși, dar și gustăm din plin bucuria rezistenței încercând senzația de dementă voioșie când voi, cei ce ați pierdut șansa generației voastre, ne spuneți că nu va fi ușor. Pentru noi, nimic nu e imposibil căci facem parte din generația de albatroși postmoderni cu misiunea de a arăta lumii ce e rău și ce e bine. Am învățat să fim TOLERANȚI prin minunatul experiment al ochilor albaștri și căprui, înțelegând astfel cuvintele lui Gandhi: "Ochi pentru ochi și lumea va deveni oarbă". M-am IMPLICAT, ca și generația mea, în căutarea poveștilor de viață și pentru salvarea lor pentru că fiecare dintre ele ne pătrunde în suflet și rezonază spre alte suflete și alte timpuri. Am văslit în continuare pe marea căutarilor noastre și am avut norocul ca FRUMOSUL să ne scape din ghearele morții. Am stat cu Șeherezada o mie și

una de nopți ca să născocoască povești și să ne salveze de sabia regelui Șahriar. Mai târziu, am fugim în tărâmurile pline de vrăjitori și magie din Harry Potter și Stăpânul Inelelor pentru a crede într-o realitate mai bună. Când am mai crescut, am prins aripi în lumea teatrului, a mimei, am păcalit uneori stelele să nu cadă, am scris „Privește cerul” pe ziduri și pe clădiri în speranța că oamenii vor fi mai atenți la miracolele ce îi veghează. După ce ne-am bucurat de frumos, am găsit BINELE ce stătea ascuns, înghesuindu-se, lângă „a iubi”. De când l-am găsit, BINELE ne călăuzește inimile. Apoi, ni s-a părut că știm totul și ne-au crescut aripi pe umerii tatuați cu fluturi. Am devenit încetul cu încetul pescari de nori însă nu ne-a plăcut. Am revenit pe pământ, simțind că ne mai lipsea ceva. Mai aveam de descoperit ADEVĂRUL. Ca să-l putem cuprinde, ne-am uitat în chip de Păsari-Lăți-Lungilă după lună, iar când am coborât, am simțit că adevărul se afla mai aproape decât ne-am fi imaginat. Aventura noastră luase sfârșit... Descoperisem valorile despre care vorbea Înțeleptul: BINE, FRUMOS, ADEVĂR, TOLERANȚĂ, IMPLICARE. Însă, odată ce am pus împreună cele cinci picături din băutura zeilor, nu s-a întâmplat nimic, așa că am mers la Înțeleptul din poveste ce încă își mai ducea viața în palatul său. Când Înțeleptul a văzut stând în genunchi în fața sa gloata de adolescenți istoviți de atâta drum, cu sufletele răvășite și sudoarea pe frunte, ne-a spus surâzând:

- Știam că veți reuși împreună. V-am așteptat atâtea mii de ani pentru că simțeam că vouă vă e dat să descoperiți valorile care vă vor călăuzi în labirintul vieții. În graba voastră ați uitat un singur lucru: FERICIREA.

Cu lacrimi în ochi, simțind că era zadarnic, l-am rugat pe Înțelept:

- Înțeleptule, pentru ca generațiile următoare

să se bucure de lumina și căldura valorilor pe care noi le-am descoperit, avem nevoie de secretul fericirii...

- Nu există niciun secret al fericirii. Ca să vă demonstrez acest lucru am să vă spun o scurtă istorioară... Era odată un tată care avea două fiice. Se străduia să le dea o educație aleasă și să le răspundă la toate întrebările. Se întâmpla uneori să nu fie sigur că a găsit cea mai bună soluție. De aceea, a hotărât să-și trimită fiicele în grija unui vestit alchimist despre care aflase că știe toate răspunsurile de pe pământ. Ajunse în grija alchimistului, fetele au aflat toate tainele universului și apropiindu-se ziua în care trebuiau să plece, au hotărât să-l pună pe alchimist în încurcătură ca să dovedească faptul că până și știința lui avea limite. Fata cea mare a luat o insectă în mână și i-a spus celeilalte: „Am să țin această insectă în pumn și am să-l întreb pe alchimist dacă e vie sau moartă. Dacă îmi va răspunde că e vie, o voi strivi, iar dacă îmi va răspunde că e moartă, am s-o las să zboare.” Au mers apoi în fața alchimistului, iar fata cea mare, ținând pumnul strâns, i-a pus întrebarea. Alchimistul nu a stat deloc pe gânduri și i-a spus fetei: "Depinde de tine." Așadar, continuă, căci după cum a spus Înțeleptul, depinde de fiecare dintre voi să vă clădiți și să vă trăiți fericirea. Depinde de tine să fii fericit...

În acel moment, ne-am dat seama că tot universul acesta, cu toate roiurile sale de galaxii ce cuprind fiecare mii sau miliarde de galaxii, cu miliarde de sori și planete, toate spațiile, distanțele și sferile măsurate în ani-lumină, par seci, toate viermuirea aceasta de materie, aștri, comete, sateliți, pulsari, quasari, găuri negre, meteori, toate timpurile, toate astrofizicile newtoniene ori relativiste au luat ființă și există numai pentru ca să fi putut fi exprimate aceste cuvinte ale Înțeleptului.

Lăsăm moștenire generației viitoare misiunea de a păstra valorile pentru care noi am luptat cu atâta patos: BINE, FRUMOS, ADEVĂR, TOLERANȚĂ, IMPLICARE. Nu ne rămâne decât să le spunem că există fericire pentru toată lumea. Ea vine din interiorul fiecărui om, din lumina minții sale și bunătatea inimii lui, din înțelepciunea de a accepta faptul că trăim într-o lume perfectibilă. Dincolo de fericire, rămân bogăția și farmecul veșnicei reînnoiri din univers, frumusețea speranțelor și a visurilor noastre. Fiecare om are dreptul la fericire...